

Przedmiot

Skarga na podstawie art. 270 TFUE o stwierdzenie nieważności decyzji przewodniczącego Parlamentu Europejskiego z dnia 26 sierpnia 2016 r. oddalającej wnioski skarżącej z dnia 28 kwietnia 2016 r. i o zadośćuczynienie za krzywdę, jakiej skarżąca miała doznać oraz o stwierdzenie nieważności decyzji sekretarza generalnego Parlamentu z dnia 26 kwietnia 2017 r. w zakresie, w jakim oddala ona żądanie zadośćuczynienia za krzywdę, jakiej skarżąca miała doznać, a także o naprawienie tej krzywdy.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) TK zostaje obciążona poza własnymi kosztami postępowania kosztami poniesionymi przez Parlament Europejski.

⁽¹⁾ Dz.U. C 357 z 23.10.2017.

Wyrok Sądu z dnia 12 marca 2019 r. — De Masi i Varoufakis/EBC

(Sprawa T-798/17) ⁽¹⁾

(Dostęp do dokumentów — Decyzja 2004/258/CE — Dokument zatytułowany „Odpowiedzi na pytania dotyczące wykładni art. 14.4 protokołu w sprawie statutu ESBC i EBC” — Odmowa dostępu — Wyjątek dotyczący ochrony doradztwa prawnego — Wyjątek dotyczący ochrony dokumentów przeznaczonych do użytku wewnętrznego — Nadrzędny interes publiczny)

(2019/C 148/46)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Fabio De Masi (Hamburg, Niemcy) i Yanis Varoufakis (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: A. Fischer-Lescano, profesor)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny (przedstawiciele: T. Filipova i F. von Lindeiner, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata H.-G. Kamanna)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji EBC z dnia 16 października 2017 r. odmawiającej udzielenia skarżącemu dostępu do dokumentu z dnia 23 kwietnia 2015 r. zatytułowanego „Odpowiedzi na pytania dotyczące wykładni art. 14.4 protokołu w sprawie statutu ESBC i EBC”.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Fabio De Masi i Yanis Varoufakis pokrywają, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Europejski Bank Centralny (EBC).

(¹) Dz.U. C 42 z 5.2.2018.

Wyrok Sądu z dnia 12 marca 2019 r. — Francja/Komisja

(Sprawa T-26/18) (¹)

(EFRG i EFRROW — Wydatki wyłączone z finansowania — Wydatki poniesione przez Francję — Jednorazowe i ryczałtowe korekty finansowe — System pomocy obszarowej — System identyfikacji działek rolnych — Określenie obszarów kwalifikowalnych — Utrzymanie gruntów rolnych w dobrej kulturze rolnej zgodnej z ochroną środowiska — Elementy krajobrazu — Wrzosowiska służące do wypasu — Krajowy system kontroli oparty na nieprawidłowej definicji obszarów kwalifikowalnych — Proporcjonalność — Obowiązek uzasadnienia — Rozliczenie zgodności — Najbardziej prawdopodobny poziom błędu — Naruszenie prawa)

(2019/C 148/47)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Republika Francuska (przedstawiciele: F. Alabrune, D. Colas, A.L. Desjonquères i S. Horrenberger, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Lewis i D. Triantafyllou, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności części decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2017/2014 z dnia 8 listopada 2017 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. 2017, L 292, s. 61).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Republika Francuska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 112 z 26.3.2018.